

Motion till riksdagen 2008/09:Ju213

av **Lennart Hedquist (m)**

Skyldighet att bistå nödställd

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skyldighet att bistå den som är i nöd.

Motivering

Till riksmötet 1997/98 påtalade jag i en motion behovet av att i svensk lag införa bestämmelser som skulle ge en lagenlig skyldighet att bistå den som befinner sig i nöd med innebörd att underlåtenhet att lämna sådant bistånd också skulle kunna bli straffbart. Jag refererade till motsvarande lagstiftning i vissa europeiska länder och angav bl.a. följande.

I Sverige har vi inte motsvarande lagstiftning. Rent moraliskt föreligger rimligen samma skyldighet. Likväl måste det anses vara en brist att lagen inte fastslår att man efter den förmåga man har skall bistå den som befinner sig i en akut nödsituation. Visserligen måste alltid en avvägning kunna göras av vilken fara man då utsätter sig själv för. I många situationer, t.ex. vid trafikolyckor och druckningstillbud, torde bedömningen vara ganska enkel. Vid pågående misshandel och andra liknande situationer kan den vara svårare. Även i sådana situationer kan man dock alltid genom att tillkalla hjälp eller vidta andra ändamålsenliga åtgärder vara till gagn.

Falstaff Fakir rimmade satiriskt på sin tid: "Egen visdom bör man spara tills man själv är i fara."

Svensk god tradition bör dock anses innebära skyldighet att bistå den som befinner sig i nödsituation. Detta bör vara lagfäst i likhet med vad som gäller i många länder.

I justitieutskottets behandling av motionen hänvisades främst till det då relativt nyligen avgivna betänkandet Straffansvarets gränser (SOU 1996:185). Efter ett referat av läget och att det pågick beredning av betänkandet i Regeringskansliet anförde utskottet:

Fel! Okänt namn på

Utskottet kan inledningsvis konstatera att frågan om det bör vara straffbart att underlåta att bistå nödställda är av stor betydelse. Utan att vilja föregripa resultatet av beredningen av utredningens arbete vill utskottet framhålla att en generell straffrättslig reglering av frågan kan bidra till att lagens innehåll i högre utsträckning kommer att sammanfalla med det allmänna rättsmedvetandet. Särskilt viktigt torde det vara att sådana nödsituationer som består i att någon utsätts för brott omfattas av en kommande reglering.

Den tid som gått sedan utskottet anförde detta har onekligen tydligt visat att en sådan lagreglering som jag efterfrågat bör komma till stånd.

Stockholm den 26 september 2008

Lennart Hedquist (m)